

tur vt calor, qui & alimentum habet, & se in partem anteriorem contrahit, nimirum crescat, crescens sese in caput, meatúsque capitis efferat, quo humores prætenues, crudíque sectátes, implent meatus, destillationésque faciunt, & sternutamenta ratione simili mouent. Nam inter initia destillandi, calor humorem sursum præcedens, inflánsque meatus, sternutamenta expulsu spiritus, ductúque humoris tenuis, acrisque incitat. Vnde fit vt, post grauedinem sternutamentum, picuitam aquæ similem abstergamus. Hæc cum omnia sese mouerint, humores coacti, crassíque, subsidunt, & foramina capitis nasique intersepunt. Facta enim tumidiora, distentioneque caput dolore infestant. Argumentú, quòd nullus per eas spiritus foras mittitur. Ex quo sequitur, vt neque sternuere, neque olfacere possint, qui grauedine detinentur. Sternutamenta autem, quæ sine grauedine mouentur, has quidem easdem ob causas veniunt, sed exiguis, leuibusque initiis. Itaque vbi vi caloris collecti humores sunt, facíle ab eodem calore propria exiguitate spirascentes, in nates interumpunt. Strepitum verò spiritus, non minus violentia sese efferendi, quàm sui copia, mouet. Cum enim calor directo tramite se ad cerebrum vsque extulerit, cíque ipsi impegerit ad nates reflectitur, eo, quoniam meatus illac foras de cerebro pertendant. Quòd cum illa foras reflectèdi delatio spiritus nates versus contra naturam agatur, vehemens vt fiat nimirum euenit: itaque strepitum mouet. Cæterorum autem animátium aues maximè grauedinem sentiunt, quòd formam corporis maximè similem hominibus gerunt, verùm minus, quàm homines afficiuntur: quoniam caput magna ex parte deorsum tenent, vt quæ victum abs terra petere soleant. 54 Cur maris animalia maiora, vegetioraque sunt, quàm terra? An quòd vis Solis consumendo, quæ terram ambiunt, copiam detrahit nutrimenti: quam ob rem quæ abdita vitam agunt, vegetiora sunt. His igitur omnibus incommodis cum genus maritimum sit commune, meritò tum adulescere potest corpore ampliori, & vegetiori. 55 Cur cætera animalia cibum sapius siccum, quàm humidum capiant, homo humidum sapius, quàm siccum? An quod homo natura calidissima est, plus refrigerationis desiderat. 56 Cur spadones calui effici nequeant

A τὸ θερμὸν, Ἐμφύτῃ ἐχόν, καὶ συσπλοῦνται ἐν τοῖς, αὐξέει δὲ αὐξάνον δὲ, φέρει δὲ πρὸς τὴν κεφαλὴν, καὶ τὸ ἐν αὐτῇ πόρος· εἰς οὗ ἀπολοῦσθαι τὰ ὑγρά, ὄντα λεπτά καὶ ἀπεπτα, πληροῦν αὐτῶν, καὶ τὸν κατάρρους ποιεῖ, καὶ πᾶσιμοῖς ὁμοίως ἐν γὰρ ταῖς ἀρχαῖς τῶν κατάρρων, τὸ θερμὸν καταναφροῦν τὸ ὑγρὸν, καὶ πνευματικῶν τῶν πόρων, τῆ τ' ἐμβολῆ τὰ πνεύματος τῶν πᾶσιμοῖς ποιεῖ, καὶ τῆ καθ' ἑἑ ὑγρὸν ἀναζωγῆ, καὶ ὅτι λεπτά καὶ δρμεία. διὸ καὶ συμβαίνει μὲν τῶν τῆς κεφαλῆς πᾶσιμῶν, ὡς ἐπιπέδη δόμοι τῆς δακτύλων δὲ τούτων ὀρηκτάντων, τὰ συνεχῆ καὶ πᾶσιμοῖς ἐχόντα ὑγρά, ὑφίσταται αὐτοῖς, καὶ ἐμφερεῖ τοῖς ἀπὲρ τῶν κεφαλῶν καὶ τῶν ῥίνας πόροις διηκρῆστερα γὰρ γινόμενα, καὶ διατείνονται, ποιεῖ τοῖς ἀπὲρ τῶν κεφαλῶν πόροις, συμπίον δὲ, τὸ μὴ τ' ἐκτός, ἢ δι' αὐτῶν πνεύματι ἀτελεῖται. διὸ ἔτι περὶ ἄρρυν, καὶ τὸ σφοδρῶν, οἷ κορυζῶντες οἱ ὅτι αἶνον κορυζῆς γινόμενοι, διαμῶν τὰς αὐτὰς αἰτίας γίνονται μικρὰς ὅτι καὶ ἐλαφροῖς ἀρχαῖς λαβόντες. ὥστε συναθροῦντα τὰ ὑγρά, τὰ θερμὰ, ἐκπνευματικῶν αὐτῶν αὐτῶν δι' ὀληρότητα, εἰς πῆναι τὰς ῥίνας ποιεῖ δὲ τὸν ψόφον τῶν πνόμενους, οὐχ ἢ πῆνον ἢ βία τῆς φορᾶς, ἢ τὸ πλῆθος αὐτῶν ἐνεχθέντων γὰρ τῶν θερμῶν κατὰ ὀρῶν, κατὰ τὸν ἐγκέφαλον, καὶ κατὰ πᾶσιμοῖς αὐτῶν, ἀνακλάται ὅτι τὰς ῥίνας, διὰ τὸ τοῖς ταύτη πόροις ἐκτός δὲ τῶν ἐγκέφαλου διατείνειν. παρὰ οὖν οὐδὲ τῆς ἐκτός κλάσεως φορᾶς γινόμενης ὅτι τὰς ῥίνας τῶν πνόμενους, σφοδρῶν συμβαίνει γίνεσθαι διὸ ποιεῖ τοῖς ῥίνας. τῶν δὲ δῆλον συμβαίνει μέγιστα κορυζῆν τοῖς ὀρνίθους, διὰ τὸ μέγιστα ὀμοιοῦσθαι αὐτῶν πρὸς ἡπῆνον ὅτι ἄνθρωπος πάσχει αὐτὸ, ὅτι τὰ πολλὰ καὶ τὸ ἔξω τῶν κεφαλῶν, διὰ τὸ τ' ὀρῶν δὲ τ' ἔξω τῶν κεφαλῶν. μηδὲ τὰ τεταλάτεια ζῶα τ' ἐν τῇ γῆ μέζω καὶ βύβαφες ἐξ ὀρνίθων ὅτι ὁ ἥλιος καταδειπνῶν τὰ ἀπεχρόντα τῶν γῶν, ἀφαιρεῖται τῶν Ἐμφύτων· διὸ καὶ τὰ κατακλεισμένα βύβαφες ἐξ ὀρνίθων αὐτῶν τῶν ἀπῆλακται τὰ τεταλάτεια ζῶα. μηδὲ διὰ τὸ ποτε τὰ ἔξω τῶν κεφαλῶν, πλεονέκει τῶν ξηρῶν Ἐμφύτων ἢ τῶν ὑγρῶν κατακλεισται· ὁ δὲ ἄνθρωπος, τῶν ὑγρῶν ἢ τῶν ξηρῶν· ἢ ὅτι φύσει ὁ ἄνθρωπος θερμὸν τὸ ἐκτός αὐτῶν γίνονται φαλλοῦ ἢ ὅτι

μάλιστα ἢ πλείους αὐτῶν κατὰ φύσιν δίδεται.